

gjælde for Færøerne. Der er blevet talt om det Ubehagelige i at komme hjem med en ny Skattelov; men Folk, som boe omkring i de Districter, hvorfra de Fleste af os ere sendte herind i Thinget, ville dog iforveien af Bladene og Forhandlingerne vide, at der vil komme en saadan Skattelov; men det erede Medlem for Færøerne vil være i det endnu værre Tilfælde, at han vil komme hjem med en Skattelov, der paa en Maade er dumpet lige ned fra Himlen, og som man paa Færøerne ikke har haft eller kunnet have mindste Anelse om. Jeg troer visseelig, at, om ikke andre Grunde maatte bevæge ham til at stemme for Regjeringens Udcast, maa alene denne bevæge ham dertil. Jeg troer ingenlunde, at en Lov som den her foreslaaede vil være passende deroppe. Jeg veed tilvisse ikke, om den af Udvalget foretagne Forandring er foretaget efter Overlæg med det erede Medlem for Færøerne, og i Overensstemmelse med hans Ønske, men skulde dette være Tilfældet, vilde jeg rigtignok forundre mig over, at han i dette Punkt viste saa liden Respect for Lagthinget deroppe, at han kunde ønske, at en saadan Lov for Færøerne vedtoges, uden at der iforveien var givet det Leilighed til at udtale sig derom. Det er kun disse saa Bemærkninger, som jeg havde at gjøre i denne Sag.

Müller: Den erede sidste Tale kunde gjerne have sparet Thinget den Uleilighed at høre paa hans Foredrag, thi jeg har været betænkt paa og itide gjort de fornødne Skridt til at bringe det af ham berørte Punkt paa Bane. Naar jeg skulde kunde stemme for Udvalgets Forslag, som det nu foreligger, kunde det i alt Fald kun være under den Forudsætning, at de Faarehunde og Fuglehunde, som holdes paa Færøerne, blive skattefrie. Disse Hunde, som ere saa aldeles uundværlige for deres Eieres vigtige og undertiden farlige Erhverv, ere imidlertid allerede ved Forordningen af 2den April 1698 og senere ved den færøiske Hauge Lov af 23de Februar f. A. saa stærkt controlerede og undergivne saa strenge Regler, at, om de end ikke ere lænkebundne, maa jeg dog betragte dem som Lænkehunde. Derimod holdes der i Byen Thorshavn nogle saa

Hunde, som paa Grund af, at Thorshavn ikke har nogen Faarebedrift, maa antages ikke at kunne komme ind under Bestemmelserne i Hauge Loven. Men disse Hunde mener jeg ikke burde betragtes anderledes end som andre løsgaaende danske Hunde, og jeg troer derfor, at, forsaavidt der skal lægges Skat paa Hunde i Danmark, maa den ogsaa lægges paa de Thorshavnske Hunde. Da jeg har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at omtale to Slags Hunde, som jeg troer vilde kunne give Anledning til forskjellige Fortolkninger af Lovforslaget, nemlig Pladshunde og Skibshunde. Jeg veed ikke, om der holdes Pladshunde andre Steder end i Rjøbenhavn, men, hvis det er Tilfældet, skal jeg bemærke, at Pladshunde holdes lænke om Dagen, men derimod gaae løse om Natten paa Eierens Plads. Det er i Grunden Lænkehunde, som efter Lovforslagets Aand burde være skattefrie, men den Bestemmelse i § 1, som Udvalget har opstillet, vil efter Bogstavet kunne fortolkes saaledes, at disse Hunde gaae ind derunder, da der staaer: „ikke bestandigt holdes lænket.“ Det Samme gjælder om Skibshunde; en Skipper kan holde sin Hund lænket, naar han ligger i Havn, men, naar han kommer ud paa Søen, bliver den i Almindelighed løst. Jeg mener, at ogsaa dette vil kunne give Anledning til forskjellige Fortolkninger af § 1. Men det vilde være uheldigt, om de forskjellige Autoriteter kom til at fortolke Lovene paa forskjellig Maade. Jeg kan ikke stemme for Udvalgets Forslag, saaledes som det foreligger; derimod vil jeg kunne slutte mig til Regjeringens Forslag med den Endring deri, som den erede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Vesjen) har foreslaaet.

J. Andersen: Jeg ønsker med Hensyn til mit Underændringsforslag til § 5, at gjentage, hvad jeg allerede, da jeg før havde Ordet, udtalte, at jeg selv var bleven lidt betænkelig ved det, og at jeg nu har tænkt mig en anden Redaction af det; hvis det bliver vedtaget, skal jeg altsaa stræbe efter mellem 2den og 3die Behandling at forandre det i den Retning, som jeg først antydede, og som den høitærede Justitsminister ogsaa fandt, at der kunde være Noget ved. — Hvad angaaer det, som den erede